

DIGITAL SKILLS OF SCHOOL ADMINISTRATORS IN BANG PHLI GROUP 1 UNDER SAMUT PRAKAN PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 2

Sunantha Krenphai¹ and Thada Siththada¹

¹Education Administration Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University,
Thailand; s66561802057@ssru.ac.th, thada.si@ssru.ac.th

ARTICLE HISTORY

Received: 6 July 2025

Revised: 15 July 2025

Accepted: 23 July 2025

ABSTRACT

This research aimed to (1) Study the level of digital skills among school administrators in Bang Phli Group 1 Under Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 2 and (2) Compare these digital skills based on gender, age, educational qualification, and work experience. The population consisted of 417 teachers, and the sample group included 201 teachers from schools in Bang Phli Group 1 Under Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 2. Data were collected using a questionnaire and analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance (ANOVA).

The research findings revealed that (1) overall, the teachers in Bang Phli Group 1 Under Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 2 perceived a high level of digital skills among school administrators and (2) Significant differences in perceptions of digital skills were found based on gender, age, educational qualification, and work experience, with statistical significance at the 0.05 level. These results indicate that personal factors influence teachers' perceptions of the digital competencies of school administrators in Bang Phli Group 1 Under Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 2.

Keywords: Digital skills, school administrators, Teachers, Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 2

Citation Information: Krenphai, S., & Siththada, T. (2025). Digital Skills of School Administrators in Bang Phli Group 1 Under Samut Prakan Primary Education Service Area Office 2. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3 (7), 101.

ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2

สุนันทา เขินไพโร¹ และ ธดา สิทธิธาดา¹

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา;
s66561802057@ssru.ac.th; thada.si@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา (1) เพื่อศึกษาระดับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มบางพลี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษากลุ่มบางพลี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 จำนวน 201 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการวิจัย พบว่า (1) ครูผู้สอนในสถานศึกษากลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 มีระดับความคิดเห็นต่อทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ระดับมาก และ (2) ครูผู้สอนกลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งบ่งชี้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ทักษะดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษา, ครูผู้สอน, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2

ข้อมูลการอ้างอิง: สุนันทา เขินไพโร และ ธดา สิทธิธาดา.(2568). ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3 (7), 101.

บทนำ

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและดิจิทัลอย่างรวดเร็ว (Digital Disruption) เป็นการเปลี่ยนแปลง สังคมไปสู่สังคมดิจิทัล ส่งผลต่อการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีแนวโน้มที่การจัดการศึกษาจะเปลี่ยนไป โดยการเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จะเป็นแผนแม่บทหลัก ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ได้กำหนด ทิศทาง การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป้าหมายที่ 3 พัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัล ด้วยการเตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่ม มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมในการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล มีความสามารถในการพัฒนาและใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ (Digital Literacy) มีกำลังคนด้านดิจิทัลที่มีความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากล มีการรวบรวมและแปลงข้อมูลองค์ความรู้ ของประเทศทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่นให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยง่ายและสะดวก โดยประชาชนมีความรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร และมีทักษะในการใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม และให้ความสำคัญกับการพัฒนาพลเมืองที่ฉลาด รู้เท่าทันข้อมูล และมีความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิด การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายให้ทุกคนมีความตระหนักความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ และสร้างสรรค์ (Digital Literacy) เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และได้รับบริการการศึกษาที่มีมาตรฐานของนักเรียนและประชาชน แบบทุกวัย ทุกที่ ทุกเวลา ด้วยเทคโนโลยี (สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สดช.กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมพ.ศ. 2562) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีทักษะดิจิทัลที่เหมาะสม ในการเคลื่อนองค์กรให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล ทักษะดิจิทัล เป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถสร้าง วิสัยทัศน์ ขับเคลื่อนนวัตกรรม และส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปรับตัวให้ทันกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมถึงการพัฒนาทักษะทางดิจิทัลให้กับบุคลากรทางการศึกษา จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารยุคใหม่ต้องให้ความสำคัญเพื่อให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องวางเป้าหมายการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร (สงบ อินทรมณี, 2562) ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องพัฒนาตนเองให้มีวิสัยทัศน์ตระหนัก เห็นความสำคัญการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการยกระดับการบริหารจัดการสถานศึกษา รวมทั้งเป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการจัดการเรียนรู้ในมิติต่าง ๆ ส่งเสริมพัฒนาครู ด้วยตระหนักถึงความจำเป็นอย่างยิ่งของการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยจึงได้ให้ความสนใจอย่างจริงจังที่จะทำการศึกษาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนที่อยู่ภายใต้การกำกับของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 กลุ่มบางพลี 1 การจัดการศึกษานี้มุ่งเน้นที่ให้ผลลัพธ์ที่มีคุณค่าจริง ๆ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลการวิจัยนี้คาดว่าจะมีประโยชน์มากในด้านของการให้ข้อมูลสารสนเทศพื้นฐานที่สามารถนำมาใช้ในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกที่ส่งเสริมให้ผู้บริหารมีทักษะดิจิทัล ในการขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่มาตรฐานการศึกษาใหม่ที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์ยุคปัจจุบันมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 417 คน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็น ครูผู้สอนในสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 รวมทั้งสิ้น 201 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 โดยผู้วิจัยรวบรวมเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับทักษะดิจิทัลจากวรรณกรรมต่าง ๆ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องครอบคลุมทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 5 ประกอบด้วย ด้านการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านความเข้าใจในข้อมูลเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการทำงานร่วมกันโดยการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสร้างผลงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

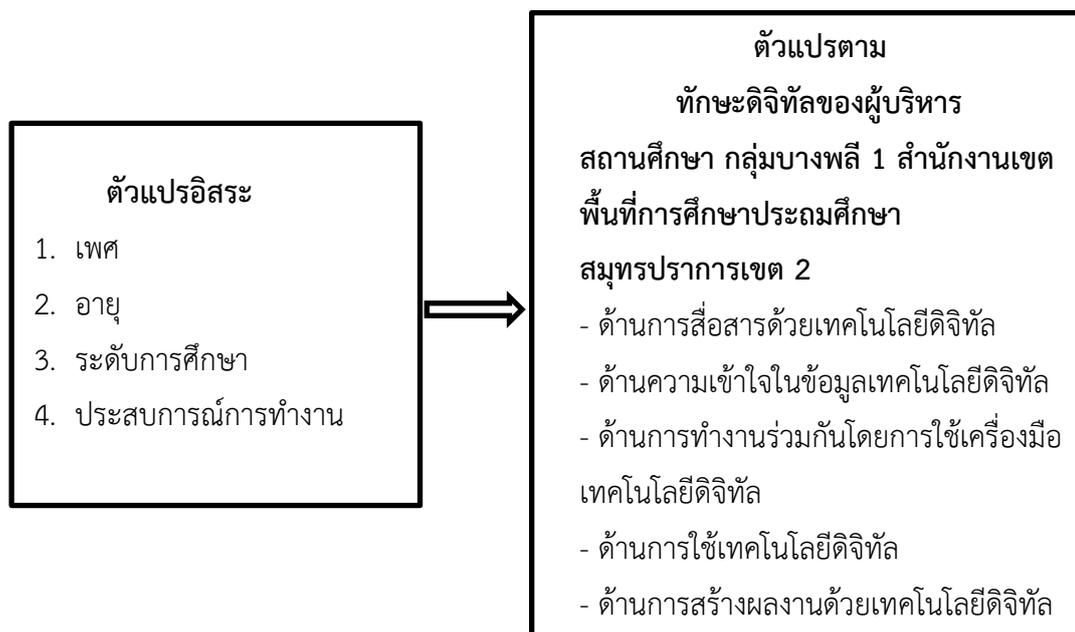
การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในช่วงปีการศึกษา 2567

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และเพื่อสนับสนุนความเข้าใจในประเด็นทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยเนื้อหาที่ศึกษาประกอบด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล แนวคิดเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ โดยสรุปได้ดังนี้

- 1) ทักษะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อรวรรณ กันละนนท์ (2564)
- 2) แนวทางการส่งเสริมการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา นาน อลงกต สุทธการ (2564)
- 3) แนวทางการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ภาณุวัฒน์ ฐานไชยยิ่ง(2564)
- 4) การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 1 นฤมล ปูปินตา (2565)
- 5) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรดิษฐ์ ภูริรัตน์ สุกใส (2565)
- 6) ปัจจัยกำหนดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และทักษะดิจิทัลแห่งศตวรรษที่ 21 สำหรับคนทำงาน Ester van Laar (2020)
- 7) ความเป็นผู้นำความรู้สารสนเทศและมีประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของรัฐ Chukwudi Dike Umesi (2023)
- 8) บทบาทของอาจารย์ใหญ่ในการนำดิจิทัลไปใช้ความรู้ในโรงเรียน Rifa Nailufar (2023)
- 9) ผู้บริหารโรงเรียนมีทักษะด้านดิจิทัลและเนื้อหาความรู้ดิจิทัลสำหรับการใช้งานดิจิทัลโปรแกรมการรู้หนังสือในโรงเรียน ประถมศึกษาของรัฐใน Kitui เคาน์ตี้-เคนยา Esther Wambua (2024)
- 10) ความรู้ด้านดิจิทัลและประสิทธิภาพการบริหารของอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐข้ามแม่น้ำ ประเทศไนจีเรียต่อการจัดการสวัสดิการนักเรียน Adaku (2024)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 417 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 417 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p.608 - 610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 201 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 รูปแบบ ได้แก่ แบบสอบถาม เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 แบ่งเป็น 2 ตอน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสิทธิภาพการทำงาน ตอนที่ 2: ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ องค์ประกอบของแบบสอบถาม มีทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านความเข้าใจในข้อมูลเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการทำงานร่วมกันโดยการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการสร้างผลงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ใช้เทคนิค IOC (Index of Item-Objective Congruence) ผลการตรวจสอบมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าเท่ากับ .983

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ(Percentage) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน
2. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
3. วิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) จำแนกตามอายุ จำแนกระดับ การศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ใช้การทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way ANOVA)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

จากผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 พบว่า โดยภาพรวมของทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับที่สูงสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

- 1) ด้านการทำงานร่วมกันโดยใช้เครื่องมือดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการติดต่อประสานงานระหว่างครูและบุคลากร นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือในการรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากบุคลากรหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ใช้เป็นเครื่องมือสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และ เป้าหมายขององค์กร ส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทสากลทางสังคมในการใช้สื่อสังคม ออนไลน์ สร้างแพลตฟอร์มในการบริหารจัดการกลุ่มงานต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ผู้บริหาร สถานศึกษาคำนึงถึงความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของผู้ร่วมงาน โดยการเก็บรักษาข้อมูล ไม่เปิดเผยข้อมูลใด ๆ เกินความจำเป็น
- 2) ด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารสถานศึกษาเลือกใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสม กับงาน เกิดประสิทธิผลสูงสุด สามารถนำเครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้สร้างเครือข่ายของสถานศึกษา มีความ คล่องแคล่วในการใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐานและเครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัล ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน แต่ละกลุ่มงาน นำเสนอข้อมูลในสถานศึกษาได้อย่างคล่องแคล่ว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือผู้บริหารสถานศึกษา ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตามมาตรการดำเนินการป้องกัน รั่วมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ
- 3) ด้านการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษา สร้างเครือข่าย ติดต่อประสานงานผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ ให้มีความทันสมัย มีการสื่อสาร และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง หรือองค์กรต่าง ๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างรวดเร็ว เลือกช่องทางการสื่อสารในการเผยแพร่ สารสนเทศในรูปแบบของสื่อดิจิทัล ได้อย่างเหมาะสม และมีการนัดหมาย หรือจัดประชุมผ่านช่องทางสื่อเทคโนโลยี ดิจิทัลเป็นประจำ และตรวจสอบความทันสมัยของข้อมูลและปรับปรุงให้ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ประชาสัมพันธ์ผ่าน เทคโนโลยีดิจิทัลตามแพลตฟอร์มต่าง ๆ เพื่อสร้างเอกลักษณ์ของสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นการศึกษา ผ่านช่องทางการสนทนาในสื่อสังคม ออนไลน์กับบุคคล หรือกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ
- 4) ด้านการสร้างผลงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษา สร้างสื่อหรือนวัตกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ริเริ่มสร้างสรรค์นวัตกรรมด้วยที่สอดคล้องกับบริบทและวัฒนธรรมของ สถานศึกษา ออกแบบโครงการหรือกิจกรรมทางการศึกษาที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนานักเรียนและบุคลากร จัดทำ

นวัตกรรมการเรียนรู้อยู่ภายในสถานศึกษา สร้างระบบการเก็บข้อมูลสารสนเทศภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือผู้บริหารสถานศึกษาสร้างแพลตฟอร์มการบริหารงานสถานศึกษาออนไลน์ ลดภาระงานเอกสารและเพิ่มประสิทธิภาพ

5) ด้านความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารสถานศึกษาสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย มีวิจรณ์ญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลติดตามข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนา และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอ นำเทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาช่วยในการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลเทคโนโลยีดิจิทัล ใช้งานโปรแกรมพื้นฐานในคอมพิวเตอร์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษา เข้าใจวิธีการเปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทางสื่อดิจิทัล และผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาผลกระทบต่อสังคมหรือบุคคลอื่นเสมอ ก่อนเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อสังคมออนไลน์

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในทุกด้านอยู่ในช่วง 3.80 ถึง 4.20 ซึ่งแปลผลได้ว่า ครูผู้สอนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับ มาก ค่า p-value ในทุกด้านมีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งแสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงในระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในแต่ละด้าน

2) ผลการเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามอายุ พบว่า ครูผู้สอนในสถานศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (ด้านการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล,ด้านความเข้าใจในข้อมูลเทคโนโลยีดิจิทัล, ด้านการทำงานร่วมกันโดยการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัล, ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการสร้างผลงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล) พบว่าค่า Sig. ในทุกด้านมีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งแสดงว่า ในแต่ละด้านของทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มอายุมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน

3) ผลการเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ครูผู้สอนในสถานศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (ด้านการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล,ด้านความเข้าใจในข้อมูลเทคโนโลยีดิจิทัล, ด้านการทำงานร่วมกันโดยการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัล, ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการสร้างผลงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล) พบว่าค่า Sig. ในทุกด้านมีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งแสดงว่า ในแต่ละด้านของทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มอายุมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน

4) ผลการเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ครูผู้สอนในสถานศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (ด้านการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล,ด้านความเข้าใจในข้อมูลเทคโนโลยีดิจิทัล, ด้านการทำงานร่วมกันโดยการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัล, ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการสร้างผลงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล) พบว่าค่า Sig. ในทุกด้านมีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งแสดงว่า ในแต่ละด้านของทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มอายุมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 ผลการวิจัย พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 201 คน พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้านเรียงลำดับ ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการทำงานร่วมกันโดยใช้เครื่องมือดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสร้างผลงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านความเข้าใจในข้อมูลเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งสอดคล้อง เจริญ ราคาแก้ว (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ความฉลาดรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ความฉลาดรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ การเข้าถึงและตระหนักดิจิทัล การใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันขั้นต้นสำหรับการทำงาน การประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการท างาน การผลิตชุดข้อมูลเพื่อการบริหารสาธารณะ การใช้โปรแกรมดิจิทัลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานประจำ การใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงานร่วมกัน

วัตถุประสงค์ 2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ผลการวิจัย พบว่า จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ที่ครูในแต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และทักษะด้านเทคนิคทางเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล มีการประกวดนวัตกรรม เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ครูให้ใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิณี พงษ์ใหญ่ (2566) ได้ ศึกษาเรื่อง การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ และขนาด สถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน เพศ ไม่แตกต่างกัน ส่วนประสบการณ์การทำงานและขนาดสถานศึกษา โดย ภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- 1.1 จัดตั้งระบบพี่เลี้ยงหรือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารเพื่อให้ผู้บริหารที่มีทักษะดิจิทัลสูงสามารถ ถ่ายทอดความรู้และเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้บริหารรายอื่นที่ยังมีความชำนาญน้อย
- 1.2 พัฒนาเกณฑ์ประเมินทักษะดิจิทัลที่ชัดเจนและเหมาะสมควรมีเครื่องมือหรือเกณฑ์ที่สามารถใช้วัดระดับทักษะ ดิจิทัลของผู้บริหารได้อย่างเป็นระบบ เพื่อวางแผนพัฒนาได้อย่างตรงจุด

เอกสารอ้างอิง

เจริญ ราคาแก้ว.(2563). ความฉลาดรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชัยภูมิ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.

- นฤมล ปูปินตา. (2565). การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 1. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ภาณุวัฒน์ ฐานไชยยิ่ง. (2564). แนวทางการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภูรีรัตน์ สุกใส. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศุทธิณี พงษ์ใหญ่ (2566) การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น. , 6(2).
- อรวรรณ กันละนนท์. (2564). ทักษะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อลงกต สุทธการ. (2564). แนวทางการส่งเสริมการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ناح. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Adaku, R. (2024). Digital literacy and principals' administrative effectiveness in public secondary schools in Cross River State, Nigeria: Implications for student welfare management. **African Journal of Educational Management, Teaching and Entrepreneurship Studies**, 13(2), September-December. <https://ajemates.org>
- Nailufar, R. (2023). **The principal's role in implementing digital literacy in school. In Proceedings of the International Conference on Education, Society and Humanity** (Vol. 1, No. 1). Universitas Sunan Gunung Djati Bandung, West Java, Indonesia.
- Umesi, C. D. (2023). Leadership information literacy and effective administration of public senior secondary schools. **International Journal of Scientific Research in Education**, 16(3), 337-347.
- van Laar, E. (2020). Determinants of 21st-century skills and 21st-century digital skills for workers: A systematic literature review. **SAGE Open**, 10(1), 1-14. Retrieved from <https://doi.org/10.1177/2158244019900176>
- Wambua, E. (2024). **School administrators' possession of digital skills and digital literacy content for implementation of digital literacy program in public primary schools in Kitui County, Kenya.** Post Graduate Student, School of Education, Maasai Mara University, Kenya.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2025 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).